

[Helga Pedersen.]

til, at en sådan tillid skabes. Det kan ikke for os være afgørende, om chefen er vice-politichef eller politiinspektør.

Foreløbig stiller vi os derfor velvillige over for lovforslaget, men på grund af dets særlige karakter synes jeg, det er rigtigst, at vi ser på det i et udvalg, selv om selve lovtæksten ikke umiddelbart gør dette nødvendigt.

Thestrup: Også mit parti er tilbøjelig til at gå med til den ændring, der er foreslået af den højtærede justitsminister. Det er jo rigtigst, som det er sagt af det ærede medlem frk. Helga Pedersen, at den højtærede justitsminister er den, der har det mest indgående kendskab til og den nærmeste føling med disse ting. Vi ønsker naturligvis ligesom venstre, at der kommer ro om efterretningstjenesten, og at efterretnings-tjenesten kommer til at virke på den bedst mulige måde.

Jeg kan slutte mig til den anmodning, der er fremsat om behandling i et udvalg, og hermed kan jeg give tilsagn om velvillig behandling af det foreliggende lovforslag.

Lannung: På mit partis vegne tiltræder jeg gerne det foreliggende lovforslag, hvorved man vender tilbage til den organisation af efterretningstjenesten, som gjaldt indtil 1950, nærmere bestemt sådan, at efterretningstjenesten ledes af en politiinspektør hos rigspolitichefen og derfor igen i højere grad kommer under dennes direkte overvågen.

Vi kan kun hilse denne tilbagevenden til en ordning, hvorefter det påhviler rigspolitichefen at varetage ledelsen af politiets efterretningstjeneste, med absolut tilfredshed, og vi går ud fra og stoler på, at alt det, som vi vendte os imod under besættelsen: hemmelige kartoteker o. s. v., enten afskaffes eller i hvert fald begrænses mest muligt. Selvfølgelig må demokratiet værge sig, men det må gøres på rimelig måde. Man må samle sig om det væsentlige og undgå at ende i en anden grøft; det hele skulle nødigt resultere i for store kartoteks- eller papirbjerger.

Må jeg, da vi nu taler om retsplejeforhold, benytte lejligheden til også fra dette sted at bede den højtærede justitsminister

interessere sig for spørgsmålet beskikkede sagførere, idet en del beneficerede sagføreres beskikkelser er ved at udløbe, fordi det nu er 10 år siden, de pågældende blev antaget.

Jeg ved, at jeg ikke behøver at henvide til den artikel, der for nylig stod i Sagførerbladet, eller til de andre røster, der har været fremme, men jeg vil gerne henstille, at man, hvis man ikke går til at ophæve privilegiet, eventuelt kun med bibeholdelse af en vis anciennitet, ajourfører listen over beskikkede sagførere — skal vi sige hvert tredje år eller i hvert tilfælde hvert femte år.

Aksel Larsen: Måske burde man benytte denne gunstige anledning til at sige nogle højst nødvendige bemærkninger om det område, der omfatter politiets politiske kartoteker, telefonaflytninger, brevcensur — kort sagt skæg- og brillemandenes domæne, den såkaldte politiets efterretnings-tjeneste.

Jeg synes alligevel ikke, jeg vil gøre det, for det ville være noget urimeligt over for den højtærede minister. Det, vi behandler her, er en lov, som man, hvis man talte nogenlunde godt latin, ville kunne kalde lex Brix, og ikke alene vil mit parti ikke modsætte sig denne lovs gennemførelse, men vi vil gerne medvirke til den.

Vi anser det ikke for rimeligt at bebrejde den højtærede minister, at han i 1954 fik gennemført en anden ordning end den, der her foreslås, for der er løbet meget vand i stranden, og der er sket meget i og omkring politiets efterretningstjeneste siden 1954, som vist nok kan begrunde, at man går tilbage til den ordning, der eksisterede tidligere. Hvorvidt dette så vil bevirke, at der bliver det, man har udtalt ønske om, nemlig ro om politiets efterretningstjeneste, ved jeg ikke; det afhænger naturligvis af, hvorledes denne politiets efterretningstjeneste — upopulært kaldet det hemmelige politi — optræder fremover.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg vil gerne takke for den tilslutning til lovforslaget, som fra alle sider kom til orde.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen pegede på, at det spørgsmål kunne rejses, hvorvidt en politiinspektør havde tilstrækkelig høj charge til at kunne afbalancere — sådan forstod jeg det — chefen for for-